

بررسی‌هایی از علوم قرآن

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرستا نگارش علوم انسانی

شریفزاده گلپایگانی

استاد دانشگاه تهران

دمو و آیات مکی و مدنی

یکی از مباحثی که در فن علوم قرآن مورد بررسی قرار میگیرد موضوع مکی و مدنی بودن سور و آیات است و اینکه از سوره‌ها کدام مکی و کدام مدنی است آیات مکی کدام و آیات مدنی کدام‌اند در مکی و مدنی بودن آیات و سور بین علماء این فن سه اصطلاح است :

۱- مکی آیه یا سوره‌ایست که در مکه یا نواحی و اطراف آن چون منی و عرفات و حدیبیه نازل شده و لوانکه نزول آن بعد از هجرت بوده باشد و مدنی آیه یا سوره‌ایست که در مدینه یا اطراف و نواحی آن چون بدر واحد نازل شده است که در این اصطلاح محل نزول مراعات گردیده است (در الاتقان از اطراف و نواحی تعبیر به ضواحی نموده است) تعریف در این اصطلاح ضابط نیست زیرا معلوم نیست اطراف مدینه و مکه تا چه مقدار را شامل می‌شود طائفرا که میگویند آیه ۴۵ فرقان المتر الى ربّك کیف مدادظلل در آنجا نازل شده (البرهان زركشی ج ۱ ص ۱۹۷ ولى در تفسیر البرهان سید بحرانی ج ۳ ص ۱۶۳ از ابن شهرآشوب نقل میکند که این آیه در جحفه نازل شده است) آیا میتوان از حدود و به اصطلاح سیوطی از ضواحی مکه دانست . جحفه را که میگویند آیه ۸۵

سوره قصص ان الذى فرض عليك القرآن لرادك الى معادٍ ، در آنجا نازل شده باید از اطراف مکه دانست و آیه را مکی و یا از اطراف مدینه و آیه را مدنی دانست (در لباب النقول از ابن ابی حاتم از ضحاک تقل میکند که پغمبر اکرم که از مکه بسوی مدینه هجرت نمود در جهنمه بیاد مکه آمد و مشتاق آن گردید و آیه مبارکه در آنجا نازل گردید) .

بعلاوه تقسیم هم در این اصطلاح حاصل نیست زیرا بنابراین اصطلاح آیات و سوره منحصر به مکی و مدنی نخواهد بود زیرا آیاتی هست که نه در مکه و اطراف آن و نه در مدینه و اطراف آن نازل شده است مانند آیه ۴۲ سوره توبه: لو کان عرضاً قریباً و سفراً قاصداً لاتبعوك که میگویند در تبوك نازل شده است (مناهل العرفان ج ۱ ص ۱۸۶) . با اینکه فاصله تبوك تا مدینه بحدی نیست که بتوان آنجارا از اطراف و ضواحی مدینه دانست و همچنین آیه ۴۵ سوره زخرف: و اسأّل من أرسلنا من قبلك من رسالتنا را که میگویند در شب معراج در بیت المقدس نازل شده است (البرهان زرکشی ج ۱ ص ۱۹۷ والدر المنشور ج ۶ ص ۱۹ و تفسیر البرهان ج ۴ ص ۱۴۷) و یا در آسمانها نازل شده و در هر صورت بیت المقدس و یا آسمانها نه جزء مکه و ضواحی آن و نه جزء مدینه و ضواحی آن میباشد بنابراین این آیات نه مکی محسوب میشوند و نه مدنی در صورتیکه مقصود از تقسیم ضبط و حصر است پس این اصطلاح چنان مفید نیست .

۲- اصطلاح دوم در ملاک مکی و مدنی بودن سور و آیات این است که مکی سوره و آیه ایست که مخاطب آن اهل مکه و مدنی آن است که

مخاطب آن اهل مدینه است که در این اصطلاح رعایت اشخاص و ملاحظه مخاطبین شده است.

بر همین مبنای است که گفته اند هرچه در قرآن مصدر به یا ایها النّاس میباشد مکنی است چون اهل مکه غالباً کافر بوده اند از این رو به یا ایها النّاس مخاطب شده اند ولو آنکه غیر اهل مکه هم داخل در آنها میشوند و آنچه مصدر به یا ایها الذین آمنوا میباشد مدنی است چون اهل مدینه غالباً مؤمن بوده اند مخاطب به یا ایها الذین آمنوا شده اند ولو آنکه غیر اهل مدینه هم داخل در آنها میشوند. بعضی هم آنچه را مصدر به یابنی آدم است ملحق به یا ایها النّاس دانسته اند.

زرکشی در البرهان ج ۱ ص ۱۸۹ از ابن ابی شیبہ در کتاب فضائل- القرآن از علّقمه و همچنین از حاکم در کتاب مستدرک آخر کتاب هجرت از علّقمه از ابن مسعود و همچنین از یعقوبی در او اخر کتاب دلائل النبوة و از ابن مردویه در تفسیر سوره حج فرق بین یا ایها النّاس رابا یا ایها الذین آمنوا در مکنی و مدنی بودن نقل نموده است. در مناهل العرفان ج ۱ ص ۱۸۶ از کتاب فضائل القرآن ابی عبید فرق بین یا ایها النّاس و یابنی آدم را با یا ایها الذین آمنوا نقل کرده است.

در این اصطلاح همانطور که گفته شد رعایت اشخاص و مخاطبین شده و اشکالی که بر اصطلاح اول هست یعنی ضابط و حاصل بودن بر این اصطلاح نیز وارد میباشد زیرا آیاتی هست که مصدر بهیج از این دو یا سه نمیباشد و مخاطب آن هم اهل مکه یا مؤمنین نیست مانند یا ایها النّبی اتق-

الله . آیه اول احزاب . و یا : اذا جائكم المنافقون . آیه ۱ سوره منافقین . بنابراین این آیات نه مکتی و نه مدنی محسوب میشود زیرا ملاک هیچیک در آنها موجود نیست پس تقسیم حاصل نیست بعلاوه ضابط تام و کاملی برای تشخیص اینکه کدام آیه مخاطب آن اهل مکه و کدام اهل مدینه اند درست نیست . ملاکی را هم که موضوع تصدیر آیه به یا ایها الناس و یا ایها الذين آمنوا گفته اند در همهجا مطرد نیست زیرا آیاتی داریم که مصدر به یا ایها الناس و مدنی است مانند آیه اول سوره نساء یا ایها الناس اتقوا ربکم الذى خلقکم .

و همچنین آیه ۲۱ سوره بقره و آیات ۱۷۰ و ۱۷۴ سوره نساء . در سوره حج اختلاف است که آیا مکی است و یا مدنی و آیه اول آن یا ایها الناس اتقوا ربکم و آیه ۷۷ آن یا ایها الذين آمنوا ارکعوا و اسجدوا ... میباشد و در هر صورت در این سوره وجه ضبط مورد نقض واقع میشود بعضی خواسته اند بگویند اغلیبت است ولی اغلیبت نمیتواند ملاک فرق باشد در ملاک فرق باید وجهی در نظر گرفت که ضابط و حاصل و مطرد باشد بعلاوه بطوریکه گفته شد در این اصطلاح رعایت حال اشخاص و مخاطبین شده و هیچ دلیلی در دست نیست که خطاب با هل مکه باید بخطاب یا ایها . الناس باشد و نمیتوانند بخطاب یا ایها الذين آمنوا مخطب شوند زیرا درست است در آنجا در اوائل اسلام مؤمنین کم بودند ولی ممکن است در موضوعی خصوص آنان مورد عنایت و تشریف قرار گیرند همانطور که هیچ دلیلی نیست براینکه در مدینه میباشد خصوص مؤمنین مورد خطاب

قرار گیرند با اینکه کفار هم بفروع وهم باصول مکلف میباشند و در دستور عبادت همگی مورد خطاب قرار میگیرند همانطور که در سوره بقره که مدنی است در آیه ۲۱ یا ایها الناس اعبدوا ربکم الّذی خلقکم . تمامی مردم مورد خطاب قرارداده شده اند بحث در موضوع انواع خطابهای قرآن خود موضوعی است از فن علوم قرآن که ممکن است مانیزان شاء الله در آینده آنرا مورد بررسی قرار دهیم .

۳- اصطلاح سوم در مکی ومدنی سور و آیات که از همه مشهورتر و اصح و بعنوان تقسیم اتم و ضابط و حاضر و مطرد است این است که آنچه قبل از هجرت پیغمبر اکرم صلی الله علیه وآلہ بدمینه نازل شده مکی است ولو آنکه نزول آن در غیر مکه واقع شده باشد و آنچه بعد از هجرت نازل شده مدنی است ولو آنکه نزول در خود مکه بوده باشد که در این تقسیم ملاحظه زمان نزول شده .

بنابراین آیاتی که در سفرهای حضرت مانند بدر و احمد وغیره نازل شده و حتی آیاتی که در خود مکه یا منی یا عرفات بلکه حتی در جوف کعبه نازل شده و بعد از هجرت بوده است تمامی آنها مدنی محسوب میگردد لذا آیه ۶۱ سوره نساء ان الله یا مركم ان تؤدوا الامانات الی اهلها که میگویند در سال فتح اعظم در درون کعبه نازل شده مدنی محسوب میگردد .

و همچنین آیه ۲ سوره مائدہ: الیوم اکملت لکم دینکم را که بمحض تفاسیر شیعه در جحفه و پس از نصب علی امیر المؤمنین بخلافت

وولایت نازل شده (تفسیر البرهان ج ۱ ص ۴۳۴ و همچنین بعضی از تفاسیر اهل سنت مائند الدر المنشور ج ۲ ص ۲۵۹ و الاتقان ج ۱ ص ۱۹) و در بیشتر تفاسیر اهل سنت گفته‌اند در سال حجه‌الوداع عصر جمعه عرفه و در عرفات نازل شده است این اصطلاح بیشتر مورد اعتماد علماء این فن می‌باشد و فائدہ بحث در مکی و مدنی بودن آیات نیز بنا بر این اصطلاح آشکارتر است ...

أنواع سور و آيات مکی و مدنی

قرآنی که در دسترس مسلمانان است ترتیب آن و تعیین سوره‌ها و ترتیب آیات و سوره‌ها بدستور نبی اکرم صلی اللہ علیہ و آله بوده است و این موضوعی است که ما انشاء الله در مبحث خود جمع و گردآوری قرآن را مورد بررسی قرار خواهیم داد و در اینجا فقط همین نکته را متذکر می‌شویم که ترتیب این قرآن نه سورونه آیات آن بر حسب ترتیب نزول نیست بسیاری از سوره‌های مکی پس از سوره‌های مدنی قرار داده شده و سوره‌های مدنی در ترتیب مقدم بر سوره‌های مکی واقع گردیده بلکه بیشتر از سوره‌های مکی در قسمت اوخر قرآن قرار داده شده و همچنین در ترتیب آیات می‌بینیم که بسیاری از آیات مکی در سوره‌های مدنی قرار داده شده مثلًا آیه ۲۱۹ سوره بقره : یسألونك عن الخمر والبيسر.... را گفته‌اند آیه مکی است در سوره مدنی و یا آیه ۳۱ رعد... ولو ان قرآن سیرت...

را گفته‌اند آیه‌ایست مکی و در سوره مدنی قرار گرفته یا در آیه ۱۳ قتال: و کائین من قریه‌هی اشکد قتوة... را می‌گویند آیه مکی در سوره مدنی واقع گردیده و بسیاری از آیات مدنی در سوره‌های مکی قرارداده شده مثلاً سوره انعام ظاهرآ مسلم مفسرین است که مکی است مع ذلك آیه ۹۱ وما قدر و الله حق قدره و آیه ۹۳: ومن اظلم ممن افترى و آیه ۱۵۱-۱۵۳: قل تعالوا تا تتقوون را گفته‌اند آیاتی است مدنی و سوره نحل مکی است مع ذلك مسلم تفاسیر است که آیات آخر آن و ان عاقبتهم فعاقبوا بمثل ما عوقبتم به تا آخر سوره مدنی است و پس از شهادت حمزه ومثله‌وی نازل گردیده است . سوره اسری مکی است مع ذلك آیات زیادی از آن بر حسب شأن نزول مذکور در تفاسیر مدنی است که از آن جمله آیه و ان کادوا لیقتنونک آیه ۷۲ تا هشت آیه و همچنین: و يسألونك عن الروح آیه ۸۴ سوره کهف مکی است و آیه ۲۸ آن: واصبر نفسك... درباره سلمان فارسی در مدینه نازل گردیده . در سوره حج اختلاف است که آیا مکی است یا مدنی بعضی آنرا مکی دانسته‌اند در عین حال می‌بینیم که در صحیح بخاری و کتاب مغازی در باب قتل ابی جهل بطريق عدیده نقل کرده است که آیه هزان خصمان اختصموا... آیه ۱۸ تا صراط‌الحمید آخر آیه ۲۳ درباره متبازین جنگ بدر علی علیه السلام و حمزه و عبیده و شیعه بن ریبعه و عتبه بن ریبعه و ولید بن عتبه نازل شده و علی علیه السلام اول کسی است که در برابر پروردگار برای خصومت قیام خواهد نمود (صحیح بخاری طبع بمئی ج ۲ ص ۵۶۵ فتح الباری ج ۸ از ص ۲۹۵ تا ص ۳۰۶) .

بنابراین این آیات مدنی است که در سوره مکی واقع گردیده است
عده‌ای هم سوره حجرا مدنی میدانند در صورتیکه آیه وما ارسلنا من
قبلک من رسول را تاعقیم آیه ۵۲ تا آخر ۵۵ را میگویند مکنی است ولو
آنکه آنچه در شرح سبب نزول آن نقل شده صحیح نباشد .

سوره لقمان مکی است ولی آیه : *الذین یقیمون الصلوة ویؤتون*
الزکاة ... آیه ۳ آن مدنی است گرچه مدنی بودن آنرا بیضاوی تضعیف
نموده و گفته است ذکر زکوة در آن منافاتی با مکی بودن ندارد زیرا
شرعیت زکوة در مکه بوده است ولی تضعیف وی ضعیف است زیرا مفاد
آیه فقط مشروعيت زکوة نیست بلکه اخبار از کسانی است که زکوة را
میدهند و قبل از هجرت کسی زکوة نمیداده است . در خود سوره‌های
مکی و مدنی آیاتی را می‌بینیم که مسلمًا بر حسب ترتیب نزول قرارداده
نشده و آیه که نزول آن مؤخر است مقدم و آیه مؤخر مقدم قرار داده شده
است مثلاً سوره بقره مدنی است و آیه ۲۱۶ آن *یسألونك عن الشهـر الحرام*
مسلم اهل تفسیر و تاریخ است که بعد از سریه‌ای که پیغمبر در آن عبدالله
جحش پسر عمه خود را مأمور نمود و در جمادی الآخره دوماه پیش از جنگ
بدر واقع شد نازل گردیده است در صورتیکه آیات ۱۹۵ تا ۲۰۳ آن که
فروض حجرا بیان مینماید مسلمًا بعد از جنگ بدر نازل شده بلکه بعد از
سال صلح حدیسه یعنی سال ششم هجرت بوده است و همچنین در مجمع -
البيان ج ۲ ص ۵ از حسن و جایی و مبرد نقل میکند که آیه ۲ سوره نساء
وان ختم ان لا تقطعوا فی اليتامی متصل به آیه ۱۲۶ آن ویستقتو نک فی

النساء قل الله يقتلكم فيهن ... بوده است و در آنجا مینویسد تفسیر اهل بیت هم حاکی از همین معنی است و همین معنارا در تفسیر البرهان ج ۱ ص ۳۳۹ از تفسیر علی بن ابراهیم نقل مینماید در صحیح بخاری هم در کتاب تفسیر تفسیر سوره نساء باب و ان ختم ان لاقسطوا فی الیتامی ص ۳۰۸ ج ۹ فتح الباری از عایشه اتصال دو آیه را نقل میکند.

وبالاخره در سوره های مکی آیه های مدنی و در سوره های مدنی آیه های مکی زیاد است لذا علماء فن علوم قرآن سوره هارا از لحاظ مکی و مدنی بودن به چهار نوع تقسیم کردند:

نوع اول سوره های مکی که تمام آیات آن مکی است مانند سوره آل عمران.

نوع دوم سوره هایی که تمام آیات آن مدنی است چون سوره آل عمران.

نوع سوم و چهارم سوره های مدنی که در آن آیات مکی است و سوره های مکی که در آن آیات مدنی است. در اینجا این سؤال پیش می آید که وقتی در سوره ای از هر دو قسم در آیات آن هست چرا سوره ای را مکی بدانیم یا مدنی بخوانیم؟ بعضی گفته اند اینجا در تسمیه تابع اغلبیت آیات میشویم عده ای هم ملاکر ایات اول سوره دانسته اند و اغلب علماء فن نظر اخیرا ترجیح داده اند ولی بسوره عنکبوت تقض میشود که آنرا مکی میدانند و در عین حال میگویند آیات اول آن مدنی است و همچنین سوره مطففین را مکی شمرده اند و آیات اول آنرا

میگویند در مدنیه نازل شده است این تنویعی را که در سوره‌ها قائل شده‌اند نظیر آنرا در آیات هم گفته‌اند و آیات را هم از لحاظ مکنی و مدنی بودن بچهار نوع تقسیم کرده‌اند آنچه مکنی بنحو مطلق و آنچه مدنی بنحو مطلق و براین دونوع دیگر افزوده‌اند نوع اول آیات مدنی که در حکم مکنی هستند و آن آیاتی است که در مدنیه نازل شده ولی مخاطب در آنها اهل مکن میباشند مانند آیات اول سوره متحنه که درباره حاطب بن ابی بلتعه و ذامه نوشتند باهل مکن نازل شده و قصه‌اش در کتب تاریخ و تفسیر مسطور است و همچنین سوره نحل مدنی است و از آیه ۴۱ والذین هاجروا فی اللہ من بعد ما ظلّمُوا... تا آخر سوره خطاب باهل مکن است در سوره رعد خلاف است بعضی آنرا مکنی دانسته‌اند و عده‌ای هم آنرا مدنی گفته‌اند، بنا بر قول دوم مدنی است و در حکم مکنی چون خطاب به اهل مکن است.

و همچنین آیات اول سوره براءة تا آیه ۲۸ اتماالبشر کون نجس "... آیاتی است مدنی و در حکم مکنی ولی پوشیده نیست که مدنی بودن این آیات بنا بر اصطلاح اول و سوم است و گرنه بنا بر اصطلاح دوم که ملاک اشخاص و مخاطبین قرارداده شده بودند این آیات اصلاً مکنی محسوب میشوند.

نوع دوم آیات مکنی در حکم مدنی است و آن آیاتی است که در مکن نازل شده‌اند ولی نزول آنها بعداز هجرت بوده است مانند آیه ۱۳ سوره حجرات: یا ایها الناس انتا خلقناکم من ذکر و انشی و جعلناکم

شُعوباً وقبائل... را که میگویند درسال فتح اعظم موضوع اذان بلال بر بام کعبه بوده است و یا آیه ان الله يأمركم ان تؤذنوا لآمانات الى اهلها... آیه ۵۸ سوره نساء که گفته اند درسال فتح درخانه کعبه نازل شده و شأن نزول آن رد کلید خانه کعبه به عثمان بن طلحه بوده است.

بنظر این جانب این آیات را مکی در حکم مدنی دانستن خالی از مسامیحه نیست زیرا فرض این است که این تنویع مبنی بر اصطلاح سوم است و در این اصطلاح که ملاک زمان نزول است این آیات مدنی محسوب میشوند بلی این آیات بنا بر اصطلاح اول که مکان نزول ملاک بود مکی محسوب میشوند و قبل از این اصطلاح سوم است بنابراین در این تنویع تا حدی خلط بین اصطلاح‌ها شده است.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی